

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΑ'.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1901

ΑΡΙΘ. 7

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- † Ὁ Γρεβενῶν ΔΩΡΟΘΕΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Ἀρχιεπ. τῆς Ἱ. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ
† Ὁ Μέγας Ἀρχιδιάκονος ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ (ταμίας)
ΧΡ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ (γραμματεὺς)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 8
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ 25
Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1 Ἰανουαρίου
ἀποστελλόμεναι πρὸς τὸν Πρόεδρον ἢ τὸν Ταμίαν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Ἐκκλησία Ρωσίας — Ἐκκλησιαστικά ἔγγραφα — Ἡ τριακοσιετηρὶς ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Οἴκου. Πατριαρχεῖον ἐν Φαναρίῳ — Δήλωσις — Μελέτη περὶ τῆς δυνάμεως τῆς θελήσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐν σχέσει πρὸς τὴν πρόδον καὶ βελτίωσιν αὐτοῦ ἐν γένει — Κοινοποιήσεις — Πρόγραμμα τῶν κηρυζόντων τὸν θεὸν λόγον ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐκλογὴ μητροπολίτου Κασσανδρείας. — Τῆς μητροπολιτικῆς ἐδρας τῆς ἐπαρχίης Κασσανδρείας κενωθείσης ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ μητροπολίτου αὐτῆς κυροῦ Προκοπίου, ἡ ἀγία καὶ ἱερά Σύνοδος ἐν τῇ χθесινῇ αὐτῆς συνεδρίᾳ σκεψαμένη περὶ πληρώσεως προέβη εἰς ἐκλογὴν διὰδόχου. Προταθέντων τοίνυν ὑποψηφίων τῶν πανιερωτάτων μητροπολιτῶν Μελενίκου Λεοντίου, Προέδρου Ἱερισσοῦ καὶ ἀγίου Ὁρους Ἰωακείμ, καὶ τοῦ πανοσιολ. ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως Δελικάνη, καὶ ψήφων κανονικῶν γενομένων ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ ἐξελέγη μητροπολίτης Κασσανδρείας ὁ Μελενίκου Λεόντιος.

— **Μητροπολίτης Ἰωαννίνων.** — Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ ἀφίκετο εἰς βασιλεύουσαν ὁ ἐκ τῶν νέων συνοδικῶν μελῶν σεβασμιώτατος μητροπολίτης Ἰωαννίνων Γρηγόριος, προὔπαντηθεὶς ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ πανοσιολ. Δευτερεύοντος Παρθενίου. Ἡ Α. Σεβασμιότης κατευθυνθεῖσα εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἐπισκέψατο τὴν Α. Θ. Παναγιότητα.

Ἡ Α. Σ. ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἀπὸ χθὲς μὲν ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ, σήμερον δὲ ἐν τῷ Συμβουλίῳ.

— **Διορισμοί.** — Ἐν τῇ χθесινῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ

ἐγένοντο οἱ ἐπόμενοι διορισμοί. Πρόεδρος μὲν τῆς Ἐφορείας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς διορίσθη ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως Κύριλλος, Πρόεδρος δὲ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Ἰωαννίνων Γρηγόριος, ἀντικαταστήσαντες ἀμφοτέρω τὸν ἀποχωρήσαντα μητροπολίτην Δέρκων Καλλίνικον.

— **Πατριαρχικὰ συλλυπητήρια.** — Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης διεβίβασε τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ τῇ Α. Θ. Π. τῷ ἐν Ἀντιγόνῃ ἐφησυχάζοντι Πατριάρχῃ πρώτῳ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθίμῳ τῷ Ζ' ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀναστασίου Τσάτσου διὰ τοῦ Δευτερεύοντος τῶν Πατριαρχείων Παρθενίου, ὃς καὶ πηρηκολούθησε τὴν κηδείαν τοῦ ἀποθανόντος ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιότητος γενομένην ἐν συρροῇ πολλοῦ κόσμου ἐν Ἀντιγόνῃ, προεξάρχοντος αὐτῆς τοῦ Σ. μητροπολίτου Μηθύμνης Στεφάνου.

— **Πατριαρχικαὶ προσήσεις.** — Ἡ Α. Θ. Π. εὐφραστήθη ἕνα διχθισθῆναι τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ διὰ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου Λαυρεντίου τὰς συγχάρητους προσήσεις καὶ εὐχὰς τῇ εὐγενεστάτῃ χήρᾳ Μίνα Μπαλτατζῇ ἐπὶ τῷ προσφάτῳ διορισμῷ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Σοφίας ὡς ἰδιαιτέρως γραμματέως καὶ συνοδοῦ ἐπιτίμου τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης τῶν Ἑλλήνων Ὀλγας καὶ τοῖς ἀρραθῶσι τοῦ υἱοῦ αὐτῆς.

Προχθὲς δὲ ἡ ὁμογενὴς κυρία Σοφία ἐν συνοδίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς ἐπισκέψατο τὴν Α. Θ. Παναγιότητα καὶ, ἀφοῦ ὑπέβαλε τὰ σέβη καὶ τὰς εὐχαριστίας ἐπὶ ταῖς διαβιβασθείσαις πατριαρχικαῖς εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις, ἀπεχαιρέτισε τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἐπὶ τῇ ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν ἀναχωρήσει αὐτῆς.

Ὁμοίως διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀπεσταλμένου ἡ Α. Θ. Π. διεβίβασεν αὐθημερόν τὰς εὐχὰς αὐτοῦ καὶ προσ-

ρήσεις τῷ ἐορτάζοντι ὁμογενεῖ Χαραλάμπει Κιοσέ-
γλου.

—Γρηγόριος Μαρασλῆς. — Γνωσθέντος ὅτι ἀσθε-
νεῖ ἀπὸ τινος ὁ ἐν Ὁδησσῷ μέγας καὶ ἐθνικὸς εὐ-
εργέτης ἐξοχώτατος Γρηγόριος Μαρασλῆς, προνοία
τῆς ὑποφείας τῆς Πατριαρχικῆς Ἀστικῆς Σχολῆς
Μαρασλῆ, ἐτελέσθη σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Θεο-
τόκου τῶν Βλαχερνῶν δέησις ὑπὲρ ταχείας ἀποκατα-
στάσεως τῆς υἱείας τοῦ εὐσεβοῦς ἀνδρός ἐπ' ἀγαθῷ
τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, πρὸς ἃ διὰ τι-
σούτων γενναιορρόνων τεκμηρίων τὴν στοργὴν καὶ
ἀγάπην αὐτοῦ διετράνωτε μέχρι τοῦδε ἡ Α. Ἐξοχώ-
της.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ὑπάρξτως ἀναγκάζομεν ὅτι ὁ ἄλλοτε ἐνταῦθα
ἀρχιμανδρίτης τῆς ρωσικῆς πρεσβείας Βαρίς, ὅστις
κατόπιν εἶχε διορισθῇ πρύτανης τῆς ἐν Πετρούπολει
Θεολογικῆς Ἀκαδημίας καὶ βοηθὸς ἐπίσκοπος τῆς
ἐπαρχίας Πετρούπολεως ὑπὸ τὸν τίτλον ἐπίσκοπος
Ἰαμβόργ, διωρίσθη ἐσχάτως μέλος τῆς Ἀγιοτάτης
Διοικούσης Συνόδου τῆς Ρωσσίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ἐλέη Θεοῦ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ἀρ. πρωτ. 913.

... προΐστάμενε, τιμιώτατοι
ἐπίτροποι καὶ λοιποὶ εὐλογημένοι χριστιανοὶ
τῆς ἐνορίας ... τέκνα ἐν Κυ-
ρίῳ ἡμῶν ἀγαπητά, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰ-
ρήνη παρὰ Θεοῦ. Ἐπιστάσης τῆς καταλ-
λήλου ἐποχῆς, καθ' ἣν, συμφώνως τοῖς Γενι-
κοῖς Κανονισμοῖς, τὰ συμπληρώσαντα τὴν
διετὴ αὐτῶν περίοδον τέσσαρα λαϊκὰ μέλη
τοῦ Διαρκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου,
ἀντικαθίστανται διὰ τῆς ἐκλογῆς ἰσαριθμῶν
νέων μελῶν, προαγόμεθα διὰ τοῦ ἡμετέρου
τουδε εὐχετικοῦ Πατριαρχικοῦ Γράμματος
ἀνακοινώσασθαι ὑμῖν ὅτι ἡ πρὸς ἐκλογὴν τῶν
τεσσάρων νέων μελῶν τοῦ Συμβουλίου γενι-
κὴ ἐκλογικὴ Συνέλευσις συγκροτηθήσεται ἐν
τοῖς Πατριαρχείοις τῇ Ε' Κυριακῇ τῶν Νη-
στειῶν, 18 τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Μαρτίου,
περὶ ὥραν 4ην πρὸ μεσημβρίας τουρκιστί.

Ἐπειδὴ τοίνυν τῆς γενικῆς ταύτης Συνελεύ-
σεως μετέχουσιν, ὡς γνωστόν, καὶ οἱ ἀντι-
πρόσωποι τῶν ἐνοριῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιο-
τάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως,
ἐντελλόμεθα πατρικῶς ἵνα, κατὰ τὴν ἐκκλη-
σιαστικὴν τάξιν, συγκροτηθῇ ἐν ἐκάστη ἐνο-
ρίᾳ τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ, 2ῷ Φεβρουαρίου,
ἐνοριακὴ ἐκλογικὴ συνέλευσις πρὸς ἐκλογὴν
τῶν ἐνοριακῶν ἀντιπροσώπων ἐπὶ τῇ βάσει
τῶν ἐν ἰσχύϊ ἐκλογικῶν Καταλόγων καὶ τοῦ
ἐκλογικοῦ Κανονισμοῦ. Ὅθεν προτρεπόμεθα
καὶ παραγγέλλομεν πάντας ὑμᾶς τοὺς εὐσε-
βεῖς κατοίκους τῆς ἐνορίας ταύτης ὅπως προ-
θυμηθῆτε εἰς ἀκατέστη ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων
τοῦ Κανονισμοῦ, καθ' ὃν, οἱ μὲν ἀρχιερατι-
κῶς ἢ ἱερατικῶς προϊστάμενοι ὀφείλουσιν ἐγ-
καίρως συγκαλέσαι διὰ προσκλητηρίων τοὺς
ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς καταλόγοις ἐγγεγραμμέ-
νους ἐνορίτας εἰς γενικὴν συνέλευσιν συνεδριά-
σουσαν τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ, οἱ δὲ ἐκλογεῖς
συνερχόμενοι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ὀφεί-
λουσι προσβῆναι ἐν ἰσχύϊ καὶ τάξει εἰς τὴν
ἐκλογὴν ... ἀντιπροσώπων τῆς ἐνορίας
ταύτης, διὰ τὴν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Γενι-
κὴν Ἐκλογικὴν Συνέλευσιν. Ταῦτα τοίνυν ἀ-
νακοινούμενοι πᾶσι τοῖς εὐσεβεῖσι κατοίκοις
τῆς ἐνορίας ταύτης καὶ τὰς πατρικὰς ἡμῶν
εὐχὰς καὶ εὐλογίας ἐγκαρδίως ἀπονέμοντες,
προτρεπόμεθα πάντας ὑμᾶς, ἀξιοχρέω ἐκ-
κλησιαστικῇ προνοίᾳ, ὅπως ἐν τῇ ἐκπληρώσει
τοῦ ἐνοριακοῦ τούτου καθήκοντος καὶ δικαιοῦ-
ματος, τηρήσητε πιστῶς τὰς σχετικὰς δια-
τάξεις τοῦ νόμου, φυλάττοντες ἐν ταῖς συγ-
κροτηθησομέναις συνελεύσεσι τὴν ἀρμόζουσαν
τοῖς χριστιανοῖς τάξιν καὶ εὐπρέπειαν, ἐπι-
σπώμενοι δέ, διὰ τῆς σεμνῆς ὑμῶν καὶ φι-
λησύχου πολιτείας, τὸν κοινὸν ἔπαινον καὶ
τὴν εὐαρέσκειαν τῆς Μητρὸς Μεγάλης τοῦ
Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις
καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.
Ἀμήν.

αἰα'

ΕΝ ΜΗΝΙ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙῳ ΙΝΔΙΚΤΙΩΝΟΣ ΙΑ'.

ΤΡΙΑΚΟΣΙΕΤΗΡΙΣ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
ΕΝ ΦΑΝΑΡΙΩ

Εἰ καὶ ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων δὲν μαρτυρεῖται ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐν Φαναρίῳ ἐγκαταστάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐν τούτοις ὁμῶς, παραδεκτοῦ ἁπαξ γενομένου ὅτι ἐγένετο αὕτη κατὰ τὸ ἄλφα χι' ἄλφα (αχα' = 1601), ὡς μαρτυρεῖ τὸ τοῦ Λαυριώτου Κυρίλλου πατριαρχικὸν χρονικὸν (Ἀθήναιον τόμ. σ. σελ. 33), ἔρχεται ἐπικουρὸς ὁ δοιδιμος Ἱεροσολύμων Δοσίθεος καὶ διὰ τῶν ὑπομνημάτων τῶν ἐκλογῶν τῶν μητροπολιτῶν Λακεδαιμονίας Ἱεζεκιὴλ καὶ Αἴνου Παρθενίου γενομένων ἐν τῷ ἐν Διπλοφαναρίῳ σὺν Θεῷ Νέῳ Πατριαρχείῳ, ἃ περιέσωσεν ἐν τῇ ἀνεκτιμήτῃ Νομικῇ Συναγωγῇ ἐκ τῶν πατριαρχικῶν κωδίκων ἀντιγράψας αὐτὰ τῷ 1680*, καθορίζει τὸν τρέχοντα μῆνα φεβρουάριον, καὶ δὴ τὴν 28 ἡμέραν αὐτοῦ, ὡς ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς διοικητικῆς μηχανῆς τῆς πανυπάτης ἱεραρχικῆς καθέδρας τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδοξίας. Ὑπολαμβάνω ὅτι ὁ ἀπὸ Ἰωαννίνων πατριάρχης Ματθαῖος Β', ὁ ἀπὸ τοῦ ἀπριλίου τοῦ 1598 τὸ β' πατριαρχεύων**, ἐγκατασταθεὶς ὁριστικῶς ἐν Φαναρίῳ, συνέπληξε καὶ νέον κώδικα τῶν ἀρχιερατικῶν ἐκλογῶν, καὶ τοῦτον εὐρὼν ἀντέγραψεν ὁ Δοσίθεος, ὃς τοσαῦτα ἐγγράφα συλλέξας, δὲν θὰ παρέλιπε τὰ τῆς αὐτῆς πατριαρχείας τοῦ Ματθαίου Β' ἐκλογικὰ ὑπομνήματα, ἃν ὑπῆρχον τοιαῦτα ἐν τῷ κώδικι ἀπὸ τοῦ 1598—1600 ἢ πρὸ τῆς 28 φεβρουαρίου τοῦ 1601. Κατὰ δὴ ταῦτα κατὰ πάσαν πιθανότητα κατὰ τὸν τρέχοντα μῆνα φεβρουάριον τοῦ 1901 συμπληροῦται ἡ τριακοσιετηρὶς τῆς ἐν Φαναρίῳ ἐγκαταστάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

† Α. Ι. Φ.

* Ἀπεστάλη ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν ἡ ἐπομένη δόλιχος:

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐν ταῖς ἀναγραφομέναις ἐν τισιν ἐφημερίσι πολλαῖς καὶ διαφόροις εἰδήσεσιν οὐχ ἄ-

* Ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ρήτορος τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Μ. Χαμουδοπούλου ἐν «Ἐκκλ. Ἀληθείᾳ» τόμ. Β' σελ. 779.

** Βλ. ἡμετέραν διατριβὴν «Ἀκριβὴς καθορισμὸς τῆς ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ τοποτηρηθείας Μιλετίου τοῦ Πηγᾶ» «Ἐκκλ. Ἀληθεία» τόμ. ις' σελ. 14.

παξ ἀναγράφονται καὶ τινες ἢ ὅλως τῆς ἀληθείας ἀφιστάμεναι, ἢ σκοπίμως ταύτην διαστρέφουσαι. Καὶ τινες μὲν τῶν εἰδήσεων τούτων, ὡς πάντῃ ἀβλαβεῖς καὶ ἀκίνδυνοι, οὐδεμιᾶς ἀξιοῦνται προσοχῆς ὑπὸ τῶν ἐπαϊόντων. Ὑπάρχουσιν ὁμῶς καὶ τινες δυνάμεναι μὴ μόνον τὴν δημοσίαν γνώμην παραπλανῆσαι, ἀλλὰ καὶ ἀφορμὴν εἰς ποικίλα σχόλια καὶ εἰς συζητήσεις ἀτόπους καὶ ἀνωφελεῖς δοῦναι καὶ πρόξενοι ἀποβῆναι βλάβης πολλῆς καὶ ζημίας μεγάλης τοῖς ὑπὲρ ὧν αὐταὶ δημοσιεύονται. Μεταξὺ τῶν ἀναλήθων καὶ ἐπιβλαβῶν τούτων εἰδήσεων συγκαταλεκτέα πάντως καὶ ὅσα τελευταῖον ἐδημοσίευσεν ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτῆς ἀθηναϊκοῦ τινος φύλλου ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν: «Ὁ ἀγὼν εἰς τὴν Παλαιστίνην—ἐνέργειαι τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τοῦ Σλαβισμού—ἱδρυσις ἐταιρείας».

Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐν τῇ εἰρημένῃ ἀνταποκρίσει ὅλως ἀναλήθη δύνανται διαφοροτρόπως παρερμηνευθῆναι, διὰ τοῦτο βραχεῖά τις αὐτῶν ἀναίρεσις ἀπαραιτήτως ἐπιβάλλεται καὶ ἐκ λόγων ὑψηλοτέρων ἀναγκαῖα καθίσταται.

Καὶ κατὰ πρῶτον ὁ ἐν λόγῳ ἀνταποκριτῆς ἀναφέρει ἐν τῇ εἰρημένῃ ἀνταποκρίσει αὐτοῦ ὅτι «οἱ ἐν Ρωσίᾳ βαρέως φέροντες τὴν μὴ ἀναγνώρισιν ὑπὸ τῶν λοιπῶν Πατριαρχείων τοῦ ἀπὸ τινος δημιουργηθέντος ἐν τῇ κατὰ Ἀντιόχειαν Ἐκκλησίᾳ νέου καθεστῶτος προέβησαν ἤδη εἰς κατακράτησιν ἐκ τῶν προσόδων τῶν ἐν Βεσσαραβίᾳ κτημάτων τοῦ Παναγίου Τάφου δύο ἐτησίων ἀνερχομένων εἰς ἐν περίπου ἑκατομμύριον φράγκων καὶ ἀποτελούντων τὰ 2)5, τῶν ἐν λόγῳ προσόδων, ἅτε τῶν λοιπῶν 3)5 αὐτῶν ἀπὸ ἐτῶν ἤδη κατακρατουμένων».

Ὅτι οὐδὲν τούτου ψευδέστερον, ἀρκεῖ διαβεβαιῶσαι τὸν ἀνταποκριτὴν ὅτι ἕως σήμερον τοῦλάχιστον οὐδὲν ἐτήσιον τῶν προσόδων τούτων κατεκρατήθη καὶ ὅτι ἐν τῷ Ταμείῳ τοῦ ἱεροῦ κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου εἰσπράττονται ἐτησίως ἐκ τῶν προσόδων τούτων οὐχὶ τὰ 2)5 ὡς σημειοῦνται ἐν τῇ ἀνταποκρίσει, ἀλλὰ τὰ 4)5 αὐτῶν, τοῦ 1)5 διατιθεμένου ὑπὲρ τῶν ἀπαραιτήτως ἀναγκαίων δαπανῶν διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν διοίκησιν τῶν τὰς προσόδους ταύτας ἀποφερόντων κτημάτων.

Μετὰ τὴν εἰδήσιν ταύτην περὶ κατακράτησεως δῆθεν δύο ἐτησίων ἐκ τῶν ἐν Βεσσαραβίᾳ

προσόδων τοῦ Παναγίου Τάφου, ὁ ἀνταποκρι-
τῆς προστίθῃσιν ἀμέσως ὅτι ἡ Σύνοδος τοῦ Πα-
τριαρχείου Ἱεροσολύμων ἐπανελημμένως δια-
σκεψαμένη ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀπεφάσισεν ὀρι-
στικῶς ὅπως ἀπορρίψῃ τοὺς ἐπιβαλλομένους
ὑπὸ τοῦ Ρώσου Προξένου ὅρους! Καὶ περὶ μὲν
τοῦ ποσοῦ καὶ ποιῶν τῶν ὅρων τούτων οὐδὲν λέ-
γει ὁ ἀνταποκριτής. Μηδαμῶς δ' ἐχομένης ἀλη-
θείας τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης κατακρατή-
σεως, αὐτόδηλον ὅτι καὶ αἱ ἐπανελημμέναι δια-
σκεψαί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἡ ὀριστική αὐτῆς
ἀπόφασις περὶ ἀπορρίψεως ὅρων μὴ προταθέν-
των τυγχάνει ὅλως φαντασιώδους καὶ ἐπομένως
οὐδεμιᾶς χρήζει ἀνασκευῆς καὶ διαψεύσεως.

Ἐφεξῆς ὁ ἀνταποκριτής ἀναγράφων ἕτερά
τινα ὅλως ἰδανικά καὶ ἀστήρικτα, ἐπιφέρει ὅτι
ἤρξατο ἀπὸ τινος καταβαλλομένη προσπάθεια
ὅπως δι' εἰσφορῶν καὶ διὰ τῆς περιαγωγῆς δι-
σκων ἐξασφαλισθῇ ἐκ τριάκοντα χιλιάδων λι-
ρῶν ποσὸν ἀρκούν κατ' αὐτὸν διὰ τὰς ἀνάγκας
τοῦ ἱεροῦ κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου.

Οὐδεὶς ὁ μὴ γινώσκων ὅτι τὸ ἱερὸν κοινὸν
τοῦ Παναγίου Τάφου ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως
αὐτοῦ ἐξακολουθεῖ συντηρούμενον ἕως σήμερον
διὰ τῶν αὐτοπροαιρέτων συνδρομῶν καὶ ἐλεῶν
τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν. Οὐδὲν ἄρα τὸ παράδοξον εἶναι καὶ
νῦν, ὥς γε διυτχυρίζεται ὁ ἀξιότιμος ἀνταποκρι-
τής, σοβαραὶ γίνονται σκέψεις καὶ προσπάθειαι
καταβάλλονται περὶ συλλογῆς ἐράνων ὑπὲρ τοῦ
Παναγίου Τάφου· τὸ ἔργον τοῦτο οὐ μόνον ἀξιέ-
παινον καὶ θεάρεστον τυγχάνει, ἀλλὰ καὶ πάσης
συστάσεως καὶ ὑποστηρίξεως ἄξιον. Ἀρκεῖ μόνον
βεβαιωθῆναι τοῦτο διὰ τῶν πραγμάτων.

Τοσαῦτα δὲ περὶ τούτου εἰπὼν ὁ ἀξιότιμος
ἀνταποκριτής πλάττει ἀκολουθῶς ἄλλον φαντα-
σιώδη μῦθον ὅτι τοῦ λοιποῦ παύσει μὲν τὸ καθ'
ἐκάστην λειτουργίαν γινόμενον ἐν τῷ πανιέρῳ
ναῶ τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἐν ἄλλοις προσκυνή-
μασι μνημόσυνον τῶν ὀνομάτων τῶν εὐσεβε-
στάτων αὐτοκρατόρων τῆς Ρωσίας, ἀπαγορευ-
θήσεται δὲ καὶ ἡ ἀνάγνωσις ἐν αὐτοῖς εἰς σλαβι-
κὴν γλῶσσαν τῶν ἀποστολικῶν καὶ εὐαγγελι-
κῶν περικοπῶν ὡς καὶ τινων ὀρισμένων τροπα-
ρίων. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ταῦτα οὐ μόνον πόρρω τῆς
ἀληθείας κείνται, ἀλλὰ καὶ κακοβουλίας οὐ
στεροῦνται, διὰ τοῦτο ἐπάναγκες ἀποβαίνει ἐπι-
σημειωθῆναι τὰ ἀκόλουθα πρὸς διασάφησιν

τοῦ πράγματος καὶ μὴ παραπλάνησιν τῶν πολ-
λῶν.

Ἐν τῷ πανιέρῳ ναῶ τῆς Ἀναστάσεως καὶ
τοῖς κυριωτέροις τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων
μνημονεύονται ἀληθῶς ἑκπαλαι τὰ ὀνόματα οὐ-
μόνον τοῦ εὐσεβεστάτου αὐτοκράτορος πασῶν
τῶν Ρωσιῶν καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς αὐτοκρα-
τορικῆς οἰκογενείας, ἀλλὰ καὶ τῶν βασιλέων
καὶ ἡγεμόνων πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν λοιπῶν
ὀρθοδόξων κρατῶν. Μνημονεύονται δὲ ταῦτα
μάλιστα ἐπισήμως ἐν ταῖς μεγάλας ἑορταῖς καὶ
πανηγύρεσι, καὶ ἐν τακταῖς ἡμέραις καὶ τελε-
ταῖς. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ πανιέρῳ ναῶ, ὡς παγκοσμίῳ
προσκυνήματι, ἐν ᾧ παντὸς ἔθνους καὶ πάσης
γλώσσης προσκυνηταὶ ὀρθόδοξοι συρρέουσιν,
ἀναγινώσκονται κατ' ἀρχαίαν ἐπίσης συνήθειαν
καὶ αἱ ἀποστολικαὶ καὶ εὐαγγελικαὶ περικοπαὶ
καὶ ἄλλαι τινὲς εὐχαὶ καὶ δεήσεις, οὐ μόνον
σλαβιστί, ἀλλὰ καὶ ἀραβιστί, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ
τουρκιστί καὶ βλαχιστί χάριν τῶν εὐλαβεστά-
των προσκυνητῶν. Καὶ τοῦτο δὲ γίνεται οὐχὶ
καθ' ἐκάστην, ἀλλὰ κατὰ τὰς κυριακάς καὶ λοι-
πὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπισήμους ἑορτάς.

Καὶ ταῦτα μὲν κείσθωσαν ὀλίγ' ἀντὶ πολ-
λῶν εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὰ ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐκ
Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκρίσει ὡς ἀληθῇ
καὶ βέβαια συνιστώμενα. Ἐπειδὴ δ' ἐκ τῶν δη-
μοσιευμάτων τούτων τε καὶ τῶν παραπλησίων
τούτοις ὄφελος μὲν οὐδὲν ἀπολύτως προσγίνεται,
βλάβη ὅμως καὶ ζημία πολλή καὶ μεγίστη, διὰ
τοῦτο καλὸν ἂν εἴη εἴ γε συνιστάτο ὑπὸ τῶν ἀρ-
μοδίων οἷς προσήκει ἀπέχειν ἐπιμελῶς τῆς ἀνα-
γραφῆς τοιούτων εἰδήσεων οὐ μόνον ἀτόπων
καὶ ἐπιζημίων, ἀλλὰ καὶ παντελῶς τῆς ἀληθείας
ἀφισταμένων.

ΜΕΛΕΤΗ

περὶ τῆς δυνάμεως τῆς θελήσεως τοῦ ἀνθρώπου
ἐν ὁρέσει πρὸς τὴν πρόοδον καὶ βελ-
τίωσιν αὐτοῦ ἐν γένει.

«Ἀρκεῖ θελῆσαι μόνον καὶ τὸ κα-
τόρθωμα τέλος ἔλαβεν».
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

«Ἀρκεῖ θελῆσαι μόνον καὶ τὸ κατόρθωμα
τέλος ἔλαβεν», λέγει πού ὁ μέγιστος τῶν ρητόρων
τῆς Ἐκκλησίας Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος· τὴν βλ-

ρυσήμαντον ἀλήθειαν τῶν λόγων τούτων ἔχων ὑπ' ὄψιν μου θὰ προσπαθῶ ἵνα καταδείξω τὴν δύναμιν ἣν ἔχει ἡ θέλησις τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς προόδου αὐτοῦ καὶ ἐπομένως ὅτι ἕκαστος ἄνθρωπος εἶναι αὐτὸς οὗτος δημιουργὸς τῆς τύχης αὐτοῦ.

Καὶ τῷ ὄντι, ἐξετάζοντες ποῖα τὰ κεφάλαια, ποῖα τὰ στοιχεῖα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς προαγωγὴν καὶ βελτίωσιν τοῦ ἀτόμου, εὐρίσκομεν ὅτι ταῦτα ἐνυπάρχουσιν ἐν ἑκάστῳ ἀνθρώπῳ, ὡς ἐκ τῆς ἐλευθέρως αὐτοῦ βουλήσεως ἀπορρέοντα. Ἡ αὐτενέργεια λόγου χάριν καὶ ἐπιμέλεια, ἡ ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονή, ἡ δραστηριότης καὶ τὸ θάρρος, ἡ προσοχή καὶ ἡ διὰ τοιαύτης ἐκ τῶν περιστάσεων ὠφέλεια, ἡ καλὴ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ χρήματος χρῆσις, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, στοιχεῖα ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς πρόοδον καὶ τελειοποίησιν τοῦ κοινωνικοῦ ἀνθρώπου, πηγάζουσιν ἀπλούστατα ἐκ τῆς θελήσεως αὐτοῦ, διότι ἡ θέλησις ἡμῶν ἐν συνόλῳ θεωρουμένη, σημαίνει ἀπλῶς ἐπιμονὴν καὶ ἐπιμέλειαν, καρτερίαν καὶ δραστηριότητα, θάρρος καὶ γενναϊότητα, ὑπομονὴν καὶ ἐν γένει κατὰ βούλησιν διεύθυνσιν καὶ ἔντασιν τῶν ψυχικῶν ἡμῶν δυνάμεων. Ὅταν δὲ καλῶς διευθύνηται, βασιλεύει αὕτη ἔχουσα ὑπουργοὺς τὰς τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας ἡμῶν δυνάμεις, καὶ ἐπὶ κεφαλῇς αὐτῶν τιθεμένη, δίδει τὴν ὠθησιν εἰς τὴν ἀρίστην ἀνάπτυξιν καὶ βελτίωσιν, ἣν δύναται νὰ λάβῃ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις· ἐπομένως δὲ πασιδῆλον τυγχάνει ὅτι τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ τρόπου τῆς διεύθυνσεως καὶ τῆς ποσότητος τῆς ἐντάσεως, ἣν δίδομεν εἰς τὴν θέλησιν ἡμῶν.

Τὸ πνεῦμα τῆς αὐτοβοηθείας εἶναι πηγὴ πάσης ἀληθοῦς πρωτοπικῆς προόδου· ὅταν δὲ τοῦτο ἐνυπάρχῃ εἰς πολλοὺς, γίγνεται αἷτιον ἐθνικῆς ἰσχύος καὶ ἐθνικοῦ μεγαλείου. Ἡ ἐξωτερικὴ βοήθεια, ἡ ἐξ ἀντικειμένου δηλονότι, ἐξασθενίζει, ἡ ἐσωτερικὴ ὅμως ἡ ἐξ ὑποκειμένου ἐνισχύει. Πᾶν ὅ,τι πράττεται ὑπὲρ προσώπων ἢ τάξεων δυνάμενων ἀφ' ἑαυτῶν νὰ βελτιωθῶσιν, ἔστε βέβαιοι ὅτι ἀμβλύνει τὸ πρὸς τὴν ἐργασίαν κέντρον, καὶ ψυχραίνει τὸ αἷσθημα τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ἐργασθῇ ἕκαστος ὑπὲρ ἑαυτοῦ· καὶ διὰ τοῦτο ὅπου ἡ ἐξουσία, ὡς κηδεμὼν, ἐν τῇ πατρικῇ αὐτῆς μερίμνῃ ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς μετριότητος, ἐκεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπέργεται χαλάρωσις τῆς δραστηριότητος τῶν ἀνθρώπων καὶ τέλος ἀδυναμία. Οὐδόλως δὲ συνεργοῦσι τὸ ἄτομον, ὅσον ἄριστοι καὶ ἂν εἶναι, οἱ νόμοι, ἐὰν οὗτοι δὲν ἐπιτρέπωσιν αὐτῷ τὴν ἐλευθερίαν, ἵνα οἰκοθεν ἀναπτυχθῇ καὶ μόνον θελήσῃ νὰ βελτιώσῃ τὴν ἑαυτοῦ κατάστασιν. Ὅπως βᾶσις

καὶ ἀφρηρία τῆς προόδου παντὸς ἔθνους εἶναι ἡ ἀτομικὴ ἐργασία ἐνὸς ἑκάστου μέλους αὐτοῦ, ἡ αὐτενέργεια, ἡ δραστηριότης καὶ τιμιότης αὐτοῦ, τοιουτοτρόπως ἀφορμὴ καὶ πηγὴ τῆς καταστάσεως καὶ παρακμῆς αὐτοῦ, εἶναι ἡ νωθρότης, ὁ ἐγωϊσμός καὶ ἡ διαφθορά ἐν γένει τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα συνήθως ἀσθενείας κοινωνικῶς ὀνομάζομεν, αἰτίας ἔχουσι τὴν κακὴν χρῆσιν τῆς ἐλευθέρως τοῦ ἀτόμου βουλήσεως, τὸν κακοῦ τῶν ἀτόμων βίον.

Καὶ διὰ τοῦτο, ἐὰν ἐγκαταλείψωμεν ἑαυτοὺς εἰς τοὺς νόμους, πιστεύοντες ὅτι θὰ δυνηθῶσιν οὗτοι ἐξ αὐτῆς τῆς ρίζης νὰ ἀποσπάσωσι τὰς κακίας, ἐκ τῶν ὑστέρων θὰ πεισθῶμεν ὅτι πλανώμεθα, διότι ἀφεύκτως, μεταμορφωθεῖσαι μόνον, θέλουσιν ἐκ νέου ἀναρῆ, ἐκτὸς ἐὰν ριζικῶς μεταβληθῇ ὁ βίος καὶ ὁ χαρακτήρ τοῦ ἀτόμου. Ἐὰν ὁ σκεπτόμενος οὕτω θεωρηθῇ ὅτι σκέπτεται ὀρθῶς, ἐπόμενον εἶναι τότε ὅτι εἰς ἄκρον φιλόπατρις καὶ φιλόανθρωπος πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὁ προτρέπων καὶ βοηθῶν τὸν πλησίον τοῦ ἵνα αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ βελτιώσῃ καὶ ἀνυψώσῃ ἑαυτὸν ἀνεξαρτήτως, διὰ τῆς ἑαυτοῦ θελήσεως καὶ αὐτενεργείας. Ἐλάχιστα, ἐὰν μὴ οὐδόλως, συντελεῖ ἡ ἐξωτερικὴ τοῦ ἀνθρώπου διεύθυνσις, καθ' ὅσον τὸ πᾶν συνίσταται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξ ὑποκειμένου διεύθυνσιν αὐτοῦ.

Βεβαίως, ὁ εἰς τὸν ἴδιον ἐγωϊσμόν καὶ ἐν γένει εἰς τὰ ἴδια αὐτοῦ πάθη ὑποτασσόμενος εἶναι ὁ χειρότερος, ὁ πραγματικῶς δοῦλος, καὶ ὅχι ὁ ὑπακούων εἰς δεσπότην. Ἡ πρόοδος ὅλων ἐν γένει τῶν ἔθνων, ὁφείλεται εἰς τὴν αὐτενέργειαν, τὴν ἐπιμονὴν καὶ δραστηριότητα τοῦ ἀτόμου, εἰς τὴν φρονήσιν καὶ καρτερικὴν ἐργασίαν πολλῶν γενεῶν· δραστήριοι καὶ ἐπιμελεῖς ἐργάται πάσης τάξεως καὶ καταστάσεως, γεωργοὶ καὶ μεταλλουργοί, ἐφευρέται καὶ ἐργοστασιάρχαι, μηχανικοὶ καὶ τεχνῖται, ποιηταὶ καὶ φιλόσοφοι, καὶ ἕκαστος ἴδιος καὶ ὁμοῦ ἅπαντες πρὸς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν συνετέλεσαν. Ἐκάστη γενεὰ οἰκοδομοῦσα ἐπὶ τῆς ἐργασίας τοῦ παρελθόντος ἀνυψοῖ ἑαυτήν. Ἡ συνέχεια αὕτη, ἁθροισμα ἀτόμων, εὐγενῶν ἐργατῶν, τῶν τεχνιτῶν τοῦ πολιτισμοῦ, ἐδημιούργηται ἐκ τοῦ χάους τὴν τάξιν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τῇ τέχνῃ· ἡ δὲ ζωστὰ φυλὴ γίγνεται οὕτω κατὰ φυσικὸν λόγον, κληρονόμος τοῦ πλουτίου κτήματος τοῦ ἀποκτηθέντος ὑπὸ τῶν προγενεστέρων διὰ τῆς ἀγχινοίας καὶ τῆς ἐργασίας καὶ ἀνετεθέντος εἰς αὐτήν, ἵνα καλλιεργήτατα μεταδώσῃ αὐτό, οὐ μόνον

νον ἀβλαβές, ἀλλὰ καὶ βεβελτιωμένον εἰς τοὺς δια-
δόχους.

Τὸ πνεῦμα τῆς πρωτοβουλίας ἐκδηλούμενον διὰ τῆς ἐνεργητικότητος ἐκάστου, ὑπῆρξεν αἰετοτε εὐδιάκριτον σημεῖον τοῦ ἐλληνικοῦ χαρακτήρος, δι' οὗ δείκνυται ἡ ἀληθὴς ἀξία τῆς δυνάμεως τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Καὶ διεκρίθη μὲν πάντοτε τάξις τις ἀνδρῶν ὑπερέχουσα τοῦ πλήθους, ἥτις εἴλκυεν εἰς ἑαυτὴν τὸ σέβας τοῦ κοινοῦ, ἀλλ' ἡ πρόοδος ἡμῶν ὀφείλεται καὶ εἰς μέγαν ἀριθμὸν κατωτέρας τάξεως, καὶ πολὺ ὀλίγον ἐπιφανῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἱστορία τῶν μεγάλων ἐκστρατειῶν μόνον τῶν στρατηγῶν τὰ ὀνόματα ἀναφέρει, καὶ ὅμως ἡ γενναϊότης καὶ ὁ ἡρωϊσμὸς τῶν ἀπλῶν στρατιωτῶν, συνετέλεσαν μεγάλως εἰς τὸν τῆς νίκης θρίαμβον. Καὶ αὐτὸς ὁ ἀνθρώπινος βίος εἶναι τρόπον τινὰ μάχη στρατιωτῶν, ἐν τῇ ὁποίᾳ πολλοὶ τῶν εἰς τὰς τάξεις αὐτῆς ἀγωνιζομένων τὸν περὶ ὑπάρξεως καὶ προόδου ἀγῶνα, διεκρίθησαν ἐν παντὶ χρόνῳ μεταξὺ τῶν ἐπιμονωτάτων ἐργατῶν. Πολλὰ βιογραφία βιοπαλαιστῶν ἔμειναν ἀνιστόρητοι, καίτοι ἐπίσης ἰσχυρῶς ἐπέδρασαν εἰς τὸν πολιτικὸν καὶ τὴν πρόοδον, ὅσον καὶ οἱ εὐτυχέστεροι ἡγήτορες τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἀναφέρει ἡ ἱστορία. Καὶ αὐτὸς ὁ ἀπλούτατος ἄνθρωπος ὅταν παρέχῃ εἰς τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ παράδειγμα φιλοπονίας, αὐτενεργείας, θάρρους καὶ δραστηριότητος καὶ τιμίας προαιρέσεως, ἐπιδοῇ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπὶ τῶν τυγῶν τῆς πατρίδος· ὁ βίος καὶ ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ, ἀκουσίως μεταδίδονται εἰς τὸν βίον ἑτέρων, καὶ πλατιάζονται τὰ καλὰ παραδείγματα, πρὸς χρῆσιν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν. Αἱ βιογραφίαι τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, καὶ μάλιστα αἱ τῶν ἀγαθῶν, εἶναι διδακτικώταται καὶ ὠφελιμώταται, καθ' ὅσον βοηθοῦσι καὶ ὁδηγοῦσι, χρησιμεύουσαι ὡς παραδείγματα εἰς τοὺς μεταγενεστέρους καὶ διδάσκουσαι ἐνάρετον βίον, ὑψηλὰς σκέψεις καὶ λαμπρὰς πράξεις πρὸς ὠφέλειαν τοῦ κόσμου καὶ τῶν πραττόντων αὐτῶν. — Τὰ πολύτιμα παραδείγματα περὶ τῆς δυνάμεως τῆς προσωπικῆς ἐνεργείας τοῦ ἀτόμου, τῆς ὑπομονῆς καὶ ἐπιμονῆς πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ, τῆς θαρραλέας ἐργασίας καὶ σταθερᾶς τιμιότητος, ἅτινα ἀποτελοῦσιν ἀληθῶς εὐγενῆ καὶ ἀνδρικὸν χαρακτήρα, ἀποδεικνύουσιν ἀναντιρρήτως πᾶν ὅ,τι δύναται ἕκαστος νὰ κατορθώσῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἐὰν θέλῃ, καὶ εὐγλώττως παριστάνουσι τὴν ἰσχὺν τῆς θελήσεως τῆς εἰς ἑαυτὸν πίστεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ, διότι δι' αὐτῶν δύναται καὶ ὁ ἐλάχιστος νὰ τελειοποιήσῃ ἑαυτὸν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν,

καὶ νὰ ἀποκτήσῃ περιουσίαν, τιμὴν καὶ ὑπόληψιν. — Διακεκριμένοι ἐπιστήμονες, φιλόλογοι καὶ τεχνίται, ἀπόστολοι μεγάλων ἰδεῶν, ἐμπεφορημένοι γενναίων αἰσθημάτων, δὲν ἀνήκουσιν εἰς ἐξαιρετικὴν τινα τοῦ κόσμου τάξιν ἢ θέσιν· προῆλθον καὶ οὗτοι ἐκ τῶν σχολείων ἢ ἐργαστηρίων τῶν χωρίων καὶ καλυβῶν, ἢ τῶν μεγαλοπρεπῶν οἰκιῶν καὶ μεγάρων· τινὲς ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ἀποστόλων τοῦ πολιτισμοῦ προῆλθον ἐκ τοῦ πλήθους, καὶ οἱ πτωχότατοι πολλάκις ἔλαβον ἀνωτάτας θέσεις διὰ τῆς αὐτενεργείας, δραστηριότητος καὶ ἐπιμόνου αὐτῶν θελήσεως, καὶ αἱ μᾶλλον ἀνυπέρβλητοι κατὰ τὸ φαινόμενον δυσκολίαι κατ' οὐδὲν ἐκώλυσαν τὴν πρόοδον αὐτῶν, ἀλλὰ κατὰ διαφόρους περιστάσεις, ἐφάνησαν οἱ κάλλιστοι αὐτῶν βοηθοί, ἐχρησίμευσαν ὡς ἐλατήρια πρὸς παρότρυνσιν τῶν δυνάμεων πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν καρτερίαν, παραγαγοῦσαι καὶ γεννήσασαι προτόντα, ἅτινα ἄλλως ἤθελον μένει ἀδρανῆ καὶ ἄγνωστα. — Ἡ ἱστορία μαρτυρεῖ ὅτι αἰετοτε ἡ δραστηρία προσωπικὴ ἐπιμέλεια καὶ ἐπιμονὴ ἀντημείβθη διὰ τῆς ἐπιτυχίας καὶ τῆς δόξης, ἀπόδειξις δὲ ἀναντίρρητος εἶναι ὅτι πᾶν εἶδος τελειότητος, ἵσταται μακρὰν πάτης νωθρότητος.

Μόνη ἡ τῆς χειρὸς καὶ τοῦ νοῦς φιλοπονία, διὰ τῆς ἐργατικότητος, τῆς φρονήσεως καὶ δραστηριότητος παράγει τὸν ἡθικὸν καὶ ὕλικόν πλοῦτον. Καὶ ὅταν ἀκόμη ἐκ γενετῆς εὐρίσκωσιν οἱ ἄνθρωποι πλοῦτον καὶ ὑψηλὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν, ἢ ἀγαθὴν προσωπικὴν φήμη, ἥς δύνανται νὰ τύχωσιν, ἀποκτᾶται μόνον δι' ἐπιμόνου ἐπιμελείας· διότι, εἶναι μὲν δυνατόν νὰ κληρονομήσῃ τις ἔκτασιν γῆς, ὅλως ἀδύνατον ὅμως ἀποβαίνει νὰ κληρονομήσῃ σοφίαν καὶ γνώσεις· ὁ πλούσιος ἄνθρωπος δύναται νὰ πληρώσῃ ἄλλους ἵνα ἐργασθῶσιν ἀντ' αὐτοῦ, ἀδυνατεῖ ὅμως καὶ νὰ εὕρῃ ἄλλους, ἵνα σκερθῶσιν ἀντ' αὐτοῦ, ἢ νὰ ἀγοράσῃ οἰονδήποτε εἶδος γνώσεων. Καὶ ἀληθῶς τὸ ἀξίωμα καθ' ὃ μόνον διὰ φιλοπονίας κατορθοῦνται τὰ τέλεια ἔργα, ἐφαρμύζεται εἰς τε τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, οἵτινες ἀρ' ἑαυτῶν προάγονται. — Τὰ σπουδαιότατα ἀποτελέσματα ἐπιτυγχάνονται συνήθως δι' ἀπλουστάτων μέσων καὶ διὰ τῆς ἐνεργείας τῶν κοινοτάτων προτερημάτων. Ὁ καθ' ἡμέραν βίος, πλήρης φροντίδων ἀναγκῶν καὶ καθηκόντων, παρέχει πρὸς ἀπόκτησιν ἐμπειρίας, ἀπείρους εὐκαιρίας· καὶ αἱ πλέον πεπατημέναι ὁδοί, παρέχουσιν εἰς τὸν ἀληθῆ ἐργάτην, εὐρὺ στάδιον πρὸς ἀσχολίαν καὶ βελτίωσιν. Ἡ ἀνθρωπίνη εὐζωία κεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς παλαιᾶς καὶ γνωστῆς ὁδοῦ τῆς ἀρετῆς· οἱ δὲ

ἐπιμόνως καὶ ἐν πνεύματι Κυρίου ἐργαζόμενοι ἀπολαμβάνουσι συνήθως καὶ πληρεστάτην ἐπιτυχίαν.

[ἀκολουθεῖ]

ὁ Δευτερεύων

ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ Κ. ΒΑΡΔΑΚΑΣ

Πιπίκα Χαριτωνίδου. — Τῇ παρελθούσῃ Παρασκευῇ ἐν λίαν προθεσμηκῇ ἡλικίᾳ ἀποβιώσασα ἐκηδεύθη τῇ ἐπαύριον ἐν μέσῳ μεγάλῃς συρροῆς κόσμου ἡ Πιπίκα Χαριτωνίδου, ἀδελφὴ τοῦ ἀειμνήστου μεγάλου ἔθνικοῦ εὐεργέτου καὶ φιланθρώπου Ἰωάννου Χαριτωνίδου. Ἡ μεταστᾶσα γυνὴ διεκρίθη διὰ τὰ μεγάλα φιλανθρωπικὰ αὐτῆς αἰσθήματα καὶ ἐξόχως εὐποιὸν πολιτείαν αὐτῆς, μετὰ στοργῆς ἀξιωματικῶς προστατεύσασα πλείστα ὀρφανὰ καὶ πολλὰς ἀπόρους καὶ ἐνδεεῖς οἰκογενείας ποικιλοτρόπως περιθάλψασα καὶ οἰκτερήσασα.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης τιμῶσα τὰ φιλόπρωγα αἰσθήματα καὶ τὴν χριστιανικωτάτην πολιτείαν τῆς ἀοιδίμου Πιπίκας ἐξεπροσωπήθη κατὰ τὴν κηδείαν ταύτην, ἥς προέστη ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Δέρκων Καλλίνικος, ἐκπροσωπῶν τὴν ἐφορείαν τῶν Ἑθνικῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων, ὑπὸ τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου Χρυσοστόμου, ὅστις μετέπειτα συνελευπήθη τοῖς συγγενέσιν ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

— **Ἐπαμεινώνδας Σταματιάδης.** — Μετὰ λύπης ἀνιχνεύομεν τὸν θάνατον τοῦ ἐν τῷ λογίῳ κόσμῳ γνωστοῦ Σαμίου Ἐπαμεινώνδου Σταματιάδου, ἀνδρὸς μετὰ ζηλωτῆς φιλοπονίας ἐργασθέντος καὶ ἔχνη τῆς δράσεως αὐτοῦ ἱκανὰ καταλιπόντος, τιμήσαντος δὲ καὶ τὴν γενέτειραν αὐτοῦ πατρίδα Σάμον.

Ὁ ἀειμνήστος ἀνὴρ ἐπὶ τέταρτον αἰῶνος διευθύνων τὸ ἐν Σάμῳ ἡγεμονικὸν Γραφεῖον ἐξετιμήθη καὶ ἡγαπήθη ὑπὸ διαφόρων ἡγεμόνων τῆς νήσου, οἷς ἐγένετο πολὺτιμος ὁδηγὸς ἐν τῇ διακυβερνήσει τῆς νήσου. Τῆς προσηκούσης μορφώσεως ἐν Σάμῳ καὶ Ἀθήναις τυχὼν, ἐνὼς ἀπέβη δεξιὸς καὶ τοῦ καλῶς χειριστῆς γράψας καὶ δημοσιεύσας πλείστας ἱστορικὰς καὶ φιλογικὰς μελέτας, εἰς αἷς οὐκ ἐπαύσατο μετὰ ζήλου ἐγκύπτων. Ἐκ τῶν πεζῶν πονημάτων αὐτοῦ διακρίνονται αὐτὸ Ἰππόδρομος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οἱ «Μεγάλοι Διερμηνεῖς», οἱ Καταλάνοι ἐν Ἀνατολῇ, ἐκ δὲ τῶν ποιητικῶν «Μῶμος ὁ Ἐ-

λικώνιος» καὶ ἡ «Πανικίς» γεγραμμένα μετὰ σπανίας εὐφυΐας, χάριτος καὶ εἰρωνείας.

Ὁ μεταστᾶς βαθμοῦχος καὶ διὰ πολλῶν παρασῆμων διαφόρων κυβερνήτων τετιμημένος, ἐκηδεύθη τῇ παρελθούσῃ τρίτῃ ἐν Σμύρνῃ, ἐνθα ἀπὸ τινος διηύθυνε τὸ ἐκεῖ σαμιακὸν γραφεῖον, μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐν μέσῳ μεγάλῃς συρροῆς κόσμου.

Αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ Ἐπαμεινώνδου Σταματιάδου.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀριθ. πρωτ. 471

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποράσιν παμψηφείας Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτοκ. 6581 καὶ ἡμερομ. 3 Νοεμβρίου 1898 περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης Δάφνης, θυγατρὸς Νικολάου, μαγείρου, κατοικοῦ τῆς ἐν Ὑψωμαθείᾳ ἐνορίας τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην,

Κηρύττει τὴν μεταξὺ τῶν διαδίκων γάμον διαλυμένον ἐξ ὑπακιότητος τοῦ ἐναγομένου Κωνσταντίνου Ἰορδάνου, τέως μὲν κατοικοῦ τῆς αὐτῆς ἐνορίας καὶ ὑπαλλήλου τῶν σιδηροδρόμων Ρωμυλίας, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος,

Παράγει αὐτῷ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου πρὸς χρῆσιν τῶν ἐνδίκων κατὰ τῆς ἐρήμην αὐτοῦ ἐκδομένης ταύτης ἀποράσεως μέσων ὀριζομένης προθεσμίας ἥτοι τριάκοντα καὶ μίαις ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποράσεως διὰ τὴν ἀναισθησίαν καὶ ἐτέρων ἐξήκοντα καὶ μίαις ἡμερῶν ἐπὶ ἐρείσει,

Διατάσσει ἐν τρισὶν ἄλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου» δημοσιεύειν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποράσεως καί,

Ἐπιτίθησιν τῷ ἐναγομένῳ ὡς ὑπακίῳ τῆς διαζεύξεως τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποράσεως, τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικηγόρων καὶ τῶν διαζευκτικῶν ἐγγράφων, συμποσούμενα μὲν εἰς γρόσια ἑπτακόσια τριάκοντα καὶ τέσσαρα (ἀριθμ. 734), προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπύδοντος.

2

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 6 Νοεμβρίου 1900.

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Κορυθαῖος ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Διάκονος Ἀνθίμος Π. Ὁρφανίδης.

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΝ ΚΗΡΥΞΟΝΤΩΝ ΤΟΝ ΘΕΙΟΝ ΛΟΓΟΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΙΕΡΟΙΣ ΝΑΟΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

'Εν τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ

Κυριακῇ Α'. Ἀρχιμανδρίτης Εἰρηναῖος.
 » Β'. Ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελος Κωνσταντινίδης.
 » Γ'. Ἱερολ. Δημ. Γεωργιάδης.
 » Δ'. Ἀρχιμ. Γρ. Κωνσταντινίδης.
 » Ε'. Ἀρχιμ. Φώτιος.
 » ΣΤ'. Ἀρχιμ. Γρ. Κωνσταντινίδης
 Μ. Παρασκευῇ ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος Χρυσόστομος

'Εν Τζιβαλίῳ

καθ' ἀπάσας τὰς κυριακὰς ὁ ἱερατ. προϊστάμενος
 Ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελος Ἀναστασιάδης.

'Εν Μονχλίῳ

κυριακῇ Δ'. Ὁ Μ. Σύγκελλος Νικόδημος.
 'Εν Φωτηρῇ
 » ΣΤ'. ὁ ἱερολ. Γρηγόριος Παπαδόπουλος.

'Εν Βαλατῇ

» Β'. ὁ ἱερολ. Ἀνθιμος Ὁρφανίδης.
 'Εν Ξυλοπόρτῃ

» Γ'. Ἀρχιμ. Κωνστ. Βουτζαλίδης.
 'Εν Σαλματουμβρουκίῳ
 » Ε'. ὁ ἱερολ. Δευτερεύων Παρθένιος.

'Εν Ἐδιρνεκαπίῳ

» Β'. ὁ ἱερολ. Τριτεύων Βενιαμίν.

'Εν Ἐγρικαπίῳ

καθ' ἀπάσας τὰς κυριακὰς ὁ ἱερατ. προϊστάμενος
 Ἀρχιμ. Τιμόθεος Καπλάνης.

'Εν Ἐξ Μαρμάρου

καθ' ἀπάσας τὰς κυριακὰς ὁ ἱερατ. προϊστάμενος
 Ἀρχιμ. Μελέτιος Κοτρόζος.

'Εν ἁγίῳ Κωνσταντίνῳ Ὑψωμαθείων

κυριακῇ Δ'. ὁ ἱερολ. Γεννάδιος Ἀλεξιάδης.

'Εν Βλάγκῃ

καθ' ἀπάσας τὰς κυριακὰς ὁ ἱερατ. προϊστάμενος
 Ἀθανάσιος Λάσκαρις.

'Εν Κοντοκαλίῳ

καθ' ἀπάσας τὰς κυριακὰς ὁ τακτικὸς ἱεροκῆρυξ ἱε-
 ρολογιώτατος Σεραφεῖμ Παπαπαῖσιου.

'Εν Χάσκιοι

» Ε'. ὁ ἱερολ. Γεράσιμος Θεολογίδης.

'Εν Γαλατῇ (Ἀγίου Νικολάου)

καθ' ἀπάσας τὰς κυριακὰς ὁ ἱερατ. προϊστάμενος
 Ἀρχιμ. Θεοδώρητος Βασματζίδης.

'Εν Γαλατῇ (Χριστοῦ)

καθ' ἀπάσας τὰς κυριακὰς ὁ ἀρχιερατ. προϊστάμενος
 Συννάδων Εὐγένιος.

'Εν Γαλατῇ (Παναγίας)

καθ' ἀπάσας τὰς κυριακὰς ὁ ἱερατ. προϊστάμενος
 Αἰμιλιανὸς Δάγκουλας.

'Εν Γαλατῇ (ἁγίου Ἰωάννου)

καθ' ἀπάσας τὰς κυριακὰς ὁ ἱερατ. προϊστάμενος
 Ἀλέξανδρος Ζῶτος.

'Εν Σταυροδρομίῳ

(Παναγίας, ἁγ. Τριάδος καὶ ἁγ. Κωνσταντίνου)
 κυριακῇ Α'. Ἀρχιμ. Γρ. Κωνσταντινίδης.
 κατὰ τὰς λοιπὰς κυριακὰς οἱ κληρικοὶ θεολόγοι τοῦ
 Πέραν.

'Εν Εὐαγγελιστρίᾳ

κυριακῇ Γ'. ἑσπέρας ὁ αἰδεσ. πρωθιερεὺς Νέστωρ
 Σουσιλίδης.

'Εν Ταταούλοις

καθ' ἀπάσας τὰς κυριακὰς ὁ ἀρχιερατ. προϊστάμε-
 νος Παμφίλου Μελισσηνός.

'Εν Φερίκιοι

κυριακῇ Δ'. ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος Λαυρέντιος.

'Εν Διπλοκιονίῳ

καθ' ἀπάσας τὰς κυριακὰς ὁ ἱερατ. προϊστάμενος
 Στέφανος Ἀθανασιάδης.

'Εν Μεδαχώρῳ

κυριακῇ Α'. ὁ ἱερολ. Χρυσόστομος Καβουρίδης.

'Εν Μ. Ρεύματι

καθ' ἀπάσας τὰς κυριακὰς ὁ Ἀρχιερατ. προϊστάμε-
 νος Κλαυδίουπόλεως Μιχαήλ.

'Εν Βαφέχωρῳ

κυριακῇ ΣΤ'. ὁ ἱερολ. Κωνσταντῖνος Κοϊδάνης.

'Εν Νεοχωρίῳ

καθ' ἀπάσας τὰς κυριακὰς ὁ ἱερατ. προϊστάμενος
 Παναγιώτης Δημητρίου.

'Εν τοῖς Πατριαρχείαις, τῇ 12 Φεβρουαρίου 1901.

'Εκ τοῦ Γραφείου τῆς Π. Κ. Ἐκκλ. Ἐπιτροπῆς.

02/09/25

902469

НБ ОНУ